

[A. Johansen.]

spiller den faglige Duelighed en afgørende Rolle, og skal vi ogsaa i Fremtiden kunne regne med denne, maa vi ikke alene skabe et Værn imod, at Læreforholdene forfuskes gennem Etablering af Læreforhold, der kun er et Skalkeskjul for Anvendelsen af billig Arbejdskraft, men vi maa ogsaa sørge for, at Vilkaarene for Lærlinge paa de Steder, hvor der kan læres noget, bliver saaledes, at Lærlingene bliver i Stand til at modtage Uddannelsen og følge med i den.

I selve Formen for Indgaaelse af Læreforholdet er der ikke sket nogen Væsenændring. Der skal som hidtil oprettes skriftlige Lærekontrakter, som skal godkendes af henholdsvis de lokale Politivægrigheder eller Arbejdsdirektoratet. Alle Grupper af næringsdrivende, der omfattes af Loven, er i denne Henseende indordnet under den samme Fællesbestemmelse.

Lovforslaget fastsætter i en Række Bestemmelser, hvem der maa anses for uberegtiget til at antage Lærlinge. Læretidens Varighed begrænses til 4 Aar, medmindre faglige Hensyn taler for en Udstrækning af Læretiden, dog højst til 5 Aar. Om Læretidens Varighed saavel som om en Række andre Forhold er der givet et fagligt Fællesudvalg, paritetisk sammensat af Arbejdsgivere og Arbejdere og valgt af disses Organisationer, en betydelig Indflydelse, og derigennem skulde Mulighederne for at skabe en for alle Forhold passende Ordning være til Stede.

Lovforslaget fastsætter videre, at der i Lærekontrakten skal indeholdes Bestemmelser om Lærlingens Løn i Læretiden. Der er ogsaa her givet Arbejdsgiverne og Arbejderne Adgang til ved Aftaler mellem Organisationerne selv at bestemme Forholdene, og gennem saadanne Aftaler skabes der samtidig et Værn mod Smudskonkurrence fra udenforstaaende Arbejdsgivere, idet disse tilpligtes at betale mindst det samme som den i de nævnte Aftaler fastsatte Mindsteløn. Aftalerne skal tilstilles de kontraktgodkendende Myndigheder, der skal paase, at Kontrakterne opfylder de nævnte Lønningsbestemmelser.

Lovforslaget fastsætter en aarlig Ferie for Lærlingen paa mindst 14 Dage, der dog kan gradueres, saa at den er længere i Læretidens første Aar end i de senere. Den hidtil gældende 3 Maaneders Prøvetid er forlænget til 6 Maaneder, men Kontrakt skal oprettes straks ved Tiltrædelsen.

Lovforslaget tilstræber Aflæggelse af Svendep prøve, hvor en saadan er mulig, og da der i adskillige Fag gøres Forsøg paa

ad Frivillighedens Vej at fremme dette Spørgsmaal, vil der formentlig heller ikke være Anledning til at modsætte sig, at Lovgivningen bidrager dertil.

Med Hensyn til den faglige Undervisning, som er en nødvendig Del af Uddannelsen, er der givet Bestemmelser, som tager Sigte paa at ændre det for mange Lærlinge urimelige Forhold, at de Aften efter Aften til sent Klokkeslæt skal deltage i Undervisning, hvad der i høj Grad maa bidrage til saavel at svække Lærelysten som at øve Virkning paa Lærlingens Deltagelse i det daglige Arbejde.

Foruden det førnævnte faglige Fællesudvalg, som skal tage sig af de løbende Forhold, oprettes et Lærlingeraad paa 12 Repræsentanter, der ligeledes sammensættes paritetisk af Arbejdsgivere og Arbejdere, og som har til Opgave dels at være raadgivende for Ministerierne i Sager, der af disse forelægges Raadet, dels paa eget Initiativ et behandle Sager, der falder inden for Lovens Omraade.

Der er som Helhed skabt Albuerum for alle interesserede Parters Medvirken til at gøre Loven frugtbringende og tilpasse den efter Næringslivets forskellige Forhold, og paa mit Partis Vegne skal jeg endnu en Gang anbefale Forslaget til det høje Ting til velvillig og hurtig Behandling.

Villemoes: Det er rigtigt, at der i den Lærlingelov, som vi har haft siden 1921, og som kom til Verden under Ledelse af mit Parti, var indført en Revisionsbestemmelse, hvilket ikke er ukendt ved forholdsvis ny Lovgivning. Denne Revisionsbestemmelse har vi jo mærket paa den Maade, at der har været forelagt nye Lærlingelovforslag, undertiden i Folketinget og undertiden i dette høje Ting, af de skiftende Ministre. Men der er ikke kommet noget endeligt Lovforslag ud af disse mange Forsøg, hvilket vel nok nærmest ligger i, at man tør sige, der ikke har været nogen Mulighed for at tilvejebringe Enighed om nye Bestemmelser. Jeg for mit Vedkommende ser saaledes paa Sagen, at det for saa vidt heller ikke har været nødvendigt at fremkomme med et Forslag, som skulde resultere i endelig Lov, her i den høje Rigsdag. Jeg erkender naturligvis, at Udviklingen gaar sin Gang, og at der i de 16 Aar, der er gaaet, siden vi fik den gældende Lærlingelov, er sket forskellige Forskydninger, som kan være en naturlig Baggrund for, at der paa ny skal lovgives paa dette Omraade. Til dette Arbejde har vi ogsaa fra vor Side været villige. Men jeg maa straks erkende,